

Zpět na písňové texty

Obsah ukázky

Shane

Teddybear

Shane

Hudba: Jiří Brabec

Tam někde v dálce voheň kvet'
a tak 'sem k němu jel
jen tak s chlapama posedět
'sem zrovna tenkrát chtěl
Ten stařík s tváří vrásčitou
jako dubovej kmen
vyprávěl pověst letitou
vo střelci 'ménem Shane

Je v kraji klid však bejval čas
kdy Reed tu s bandou vlád'
všem při tom 'ménu běhal mráz
a nikdo nemoh' spát
Reed zabíjel a všecko krad'
všecko včetně žen
Reed strašlivě se začal smát
když slyšel 'méno Shane

Ten Shane to je zlý svědomí
lumpů jako Reed
i když je člověk jako my
líp se umí bít
A pak nám pastor vyjevil
že měl dnes živej sen
a den na to se vobjevil
střelec 'ménem Shane

Měl tváře prachem šedivý
a voči jako len
měl divný 'méno mazlivý
von 'menoval se Shane
My všichni na něj koukali
co se bude dít
pak 'ména svý 'sme říkali
a von dal koni pít

Měl šaty z módy vyšlý snad
v tom se nevyznám
a unavenej na zem pad'
k žlutejm diviznám
a pak se zdvih' řek': „Už 'sem fit“
jen trochu při tom zív'
a řek' nám že 'de vyčistit
ten Augiášův chlív

A v saloonu tou dobou Reed
se svojí bandou pil
ten Reed by jistě přestal pít
kdyby vytušil
že dostane ho pistolník
s vočima jak len
štíhlej jako řeholník
muž toho 'ména Shane

Shane bouchačku si pustil níž

než do saloonu vlez'
a my nad ním dělali kříž
vidím to jako dnes
A pak 'sme jenom slyšeli
šest poctivejch ran
a že to bylo v neděli
snad u Shana stál Pán

Když vyšel ven měl pevnej krok
a řek': „Je hotovo!“
Však rudá krev mu barví bok
von měl v něm olovo
Pak řek' že je čas vodejít
měl v očích chladnej cejn
a v saloonu byl mrtvej klid
von 'menoval se Shane

Pak rozhlídnul se po kraji
a řek': „Už musím jít!“
Jinde prej ho čekají
von nikdy nemá klid
Pak na koně se vydrápal
a zmizel jako den
z nás nikdo dlouho nechápal
jak dokázal to Shane

Ten večír rosou zastudil
a na kůži sed' chlad
I já ač 'sem se nenudil

'sem řek že půjdu spát
My dali 'sme si po loku
už stařík spí svůj sen
jen já mám jizvu na boku
a mý méno je SHANE

[Zpět na obsah ukázky](#)

Teddybear

Hudba: J. H. Greif

Už skoro osum hodin já na dálnici byl
a v dohlednu se začal zdát můj cíl
Diesel řval a já měl dobrej čas
když z vysílačky uslyšel jsem ten klukovskej hlas

Reprák praskal jako při bouři
Já snad už stý cigáro dokouřil
Cejtil jsem jak slunce do skla pere
když ozvalo se: „Tady kanál 1 – 4 slyšíš – mluv s Teddybearem“

Vzal jsem teda mikrák do ruky
Dělám to tak 'dycky – Já nemám pověst náfukey
Tak povídám: „Haló ahoj volám tě Teddybeare
Zvopákni dýlku vlny a jakým jedeš směrem?“

Pak bylo ticho a já vypnout chtěl ten krám
potom uslyšel jsem zas jeho: „Haló!“ A já že poslouchám
Vzal jsem si cigáro a škrtnul benzínákem
a kluk jménem Teddybear začal vyprávět příběh ne ledajakej

O tom že nechodí a žije v kolečkovým křesle
V tom hlase byl poučenej smutek ale vůbec ne tón skleslej
Táta že se zabil na trucku a vlna 1 – 4 byla jeho značka
a jediný co po něm klukovi zbylo je tahle vysílačka

O tom že máma přes den pracuje a po nocích jen pláče

Že ví jak je to těžký nedat se neuvláčet
Že von je přes celej den sám tak vlny truckerů mačká
a že jeho jedinej spoj se světem je tahle vysílačka

Že když takhle mluví s chlapama jako by mluvil s tátou
a zdá se mu jako by tátu zachránil před dámou s kosou – před zubatou
Ví že už na slíbenou trasu s tátou nepojede – Chtěli prej daleko jet
a trasa s vozejčkem od okna ke dveřím je teď jeho celej svět

Tak jeho smutek za mě můj truck zastavil
a to abych nezačal brečet mě stálo spoustu sil
Řek' jsem si kašlu na trasu – já cejtil že to nesnesu
Tak jsem se zeptal Teddybeara na jeho adresu

Pak už jsem jenom tím směrem svůj truck hnál
a když jsem tam dojel myslel jsem že sním anebo
se zázrak stal
Šňůra trucků stála v řadě v ulici
Ulice hrála všema barvama a já byl snad tisící

A tak aut'áky vozily Teddybeara sem a tam
Ta jeho vysílačka byla snad božskej telegram

Já jako poslední jsem ho do kabiny vynes'
a když na mě svítila jeho šťastná tvář i já byl nákej jinej

Von si hrál s houkačkou – já se mazlil s plynem
a lezly na mě myšlenky vo věčný pravdě a vo nevinný vině
Držel mě za ruku a řek' mi že mě poznal podle hlasu

Já mu řek' jen že je dobře a oněměl jsem od úžasu

Když jsem ho odnes' do domu a šťval auťák abych nahnal čas
tak ze zapnutýho rádia se ozval slznej ženskej hlas
Já myslel na to jak ten osud někdy všecko zamotá
když říkala že Teddybear měl dneska díky nám nejhezčí den života

A přála mi aby na cestách byl se mnou vždycky Bůh
a že jsme jí dneska pomohli prorazit ten její bludnej kruh
A já vím odteďka že ať pojedu v budoucnu kterým chci směrem
budu už navždycky sedět v kabině s tím malým Teddybarem

[Zpět na obsah ukázky](#)